

Kamarot'un Yolları Taşlı

Özet: Recisör Mahmut ve ekibi bu kriz döneminde herkesi ayağa kaldıracak *geniş bütçeli* bir projeye imza atarlar.

Uyarılar: Ne ararsan var, aramadıkların bile var ki şaşırırsın. Kaliteli bir yapım, ayrıca 18 yaşından küçüklerin izlemesi sakıncalı olabilir. Olmaya da bilir. Bilemiyoruz tam. Ama kolumu kessen kanımız **kırmızı** akar.

Çiftler: Sen, ben, o, bu ve şu. Bir de tam yağlı inek südü.

Not I: Bundan 5-6 sene önce *Bir Ortaçağ Hikayesi* ile Recisör Mahmut hayatıma girmiş, hala da bir klasik olarak en tepedeki yerini korumaktadır. *Bir Ortaçağ Hikayesi* komedi alanında *Buffy The Vampire Slayer* için ne yapmışsa, *Kamarot'un Yolları Taşlı* da bir çok fandom için (temel olarak *Merlin* için) aynı etkiyi yapacak umarım.

Not II: Komedi, gırgır, saçmalık, gereksiz plotlar ve absürd çiftler benim yazım alanında en kolay yaptığım şey oldu şu ana kadar. Bakalım bu sefer iğrençleşmeden güldürmeyi başarabilecek miyim. Artık 5 yaş daha büyüğüm, seviyemiz biraz artabilir, evet.

Not III: Bu TFF.net'in ilk yarışması için aday gösterdiğim 3. hikaye. Bunu da bitiremezsem artık kendimi yeni inşa edilen metro hatlarından birine ray falan yapmam lazım. Bilemiyorum neler olacak. Her şey İstanbul için.

Bölüm 1 – Mahmut hes en aydiya

MaHMuT has just signed in

Hamza gecenin bir köründe tıklar tıklar tuşlarına bastığı bilgisayarının monitörünün hemen sağ alt köşesinden fırlayan o küçük mavi ekranda, bir fincan kahveden bile daha çok hatırı olan kadim dostunun *nickini* görünce bir anda eli ayağına dolaşarak yanlışlıkla başlat menüsüne tıklar. İçine şeytan girdiğini sandığı imleç altına gelen her şeye tıklamaya devam ediyorken bu gidişata bir son verecek olan mesaj, arkası kırmızı japon balıklarıyla süslenmiş *çet* ekranında belirir:

MaHMuT says:

yeni bir film çekiyoz, lazımsın. Okey misn?

Hamza *vay anam* nidalarıyla elektrik sobasının ısıttığı oturma odasında ayağa fırlarken heyecanı yeni filminden çok, mouse'un gidip her yere tıklamasından kaynaklanıyodur. Hamza aklının bir köşesine ona bu *blüttut* maus'u satan keratayı temiz bir dövme yazarken en sonunda bir aralık bularak tekrar klavyeye saldırır ve cevap yazar:

~HaZMa~ says:

abi bi dkka bu bzuldu abi.

MaHMuT says:

yine naptın ulan!

MaHMuT says:

daha 2 dk olmadı gelesi! Bir işi de becer be Hamza!!!!111

~HaZMa~ says:

abihep o zirtapoz remzinin suçu abi

~HaZMa~ says:

blütut diye kandırdı beni abi.

MaHMuT says:

~HaZMa~ deñil !KaZMa!sın hamza. Ben bir süd içeyim geliyorum.

MaHMuT appears to be offline and may not reply your messages. He will receive them when he becomes online.

"Kıymalısından alayım—kes kes, biraz daha büyük kes ne o kuş gibi!"

Börekçinin çırağı daha büyük bir dilim kesip kağıda sararken Mahmut buğulanmış camlardan dışardaki otobüs durağını izliyor, taksim otobüsünün orta kapısından inen Hamza'yı görünce çırağa dönerek peynirli böreği gösterir.

"Bundan da kes, iki de ayran attır hadi bakayım, afferin afferin!"

Çırak el çabukluğuyla hepsini hazırlarken Hamza kendini içeri atmış, soğuktan donan kışını ve ellerini ısıtmaya çalışırken Mahmut abisinin yanına gelir.

"Abi bir trafik var, allahıma kitabıma inecektim E-5'in ortasında bağıracaktım yeter ulan! diye."

"Ben bağırdım geçen hafta, ne değişti Hamza, bi de bakayım?"

"Değişmedi abi, haklısın."

Çırak o sırada ayranlarla börekleri uzatır, Hamza lotoda altı tutturmuş gibi paketlere uzanırken Mahmut gayet klas bir el hareketiyle çırağa hepsini veresiye defterine geçmesini söyler ve hemen karşısındaki *Veresiye kabul edilmez* tabelasını adamdan saymadan masalara ilerlerken Hamza da onu takip eder.

Mahmut börekçinin kapıya bakıp geleni geçeni en güzel kesebileceği masasına otururken Hamza da elindeki ayranları ve börekleri bırakıp oturur.

"Abi film falan ne ayak abi?"

"Ayak sensin doğru konuş. *Bİ ORTAÇAĞ HİKAYESİ*'nin şöhretinin üzerinde kaç yıl geçti Hamza, de bakayım?"

"Bilmiyorum abi, kaç?"

"Anan güzel mi Hamza? Beş."

Hamza *oooo bayaağğ* derken bir yandan da böreklerin kağıtlarını yırtıyordu.

"E abi gelmiş zamanı evet. Ne konuda yapcaz sen bana bir anlat ben şunu yiyeyim kazındı midem, sırtıma yapıştı."

Mahmut elini sallayarak zıkkımlanmasını söyler ve aklındaki eşsiz fikri anlatmaya girişir:

"Şimdi şu beş sene içinde kaç tane dizi geldi cncb-e'ye bi düşün."

"Çok abi."

Hamza'nın ağızından bir iki tane peynir parçası masaya yapışırken Mahmut saraylarda büyümüş bir ailenin iki mahalle aşağıdan komşusunun karşısında oturan kadının ikinci göbekten torunu olarak yüzünü buruşturur ve kağıttan bozma peçeteyle masayı silerken konuşur:

"Ben de dedim ki bu nadide yapımların telif haklarına kuruş ödmeden kendi filmimizi çekelim. Bak beş sene önce filmi çektik, Joss'un cebine beş kuruş girdi mi? *No*. Aldı Cola Turka'ları keyfine baktı. Şimcik aynı şeyi biz diğerleri için yapcaz."

Hamza kış uykusuna yatan ayları bile kışkandıracak büyüklükte bir lokma çiğniyorken kafasını sallar ve iki göz kırıp gerdan kırar, elini kolunu da bir yerlere doğru sallarken Mahmut onun ne demek istediğini anlamış, cevaplar:

"Bu seferki ortaçağda olmayacak, yok. Sen şeyi bilir misin Hamza. Kral artur vardır bi. Hani böyle kamerot mamerot bir yerde yaşar. Büyücüler falan festek..."

Damdan düşercesine gökten inen ve pek de dipte olmayan dipnot:

Kral Artur ve Kamarot, Kral Arthur ve Camelot olarak bilinir, ama Mahmut aldırır mı? No.

Hamza'nın kaşlar tavana vurunca Mahmut hiç şaşırılmaz, açıklar:

"Diyorum ki ben bu Artur'u marturu alayım, atayım bir adaya, ne diyem o adanın adı da Kamarot olsun, bak, benziyo falan. Sonra bir uçak düşsün, sonra iki üç uzaylı, bir iki gökdelenle iki üç zengin çocuk, bir hastane, beş doktor, üç beş büyücü, bir titanik falan, toplu bir gösteri edasıyla bir şeyler çıkaralım diyorum."

"Hangi tarihlerde geçecek abi bu hikaye be o kısmı anlamadım pek..."

"Osmanlı zamanı olsun ne diyeyim. Artur da kral olmasın Fatih Sultan Artur olsun. Nasılsa buluruz fethedecek bir yer. İki üç de yağlı kazık hazırlarız, halice falan aktık mı oh mis."

Hamza bu fikri bir süre düşünürken boğazına takılan böreği indirmek için ayranından bir yudum alır, Mahmut onun beyin hücrelerine tuzlu karışımın ulaşması için bir süre bekler, ki nasılsa kabul edecektir, o da böreğinin kağıdını yırtar.

"Yalnız önce bir ada ve hayaletli de bir ev bulmak lazım Hamza."

"O neden abi?"

Mahmut dişinin arasına girmiş kıymaları temizlerken ayranının kalan son yudumunu da içer ve plastik bardağını buruşturarak masaya bırakırken cevaplar:

"Gerilim dozunu arttırmak için Hamza. Sen bu işleri unutmuşsun ben anladım."

"Abi bizim amcoğlunun Yeniköy taraflarında bir yalısı mı ne varmış, denize de yakın, balkona doğru çekim yaptık mı adan gibin olur."

"Hadi adayı suyu bulduk hayaleti nasıl bulcaz lan Hamza?"

"Abi bizim babanne her sene bir torunun evinde hortlar bu sene de sıra amcoğlunda, ben o bakımdan dedim."

Mahmut üç kuluallah bir elham okuyarak şeytanın kulağına da üç kurşun gönderirken Hamza onu izliyor, bir kürdan alıp dişlerini karıştırmaya başlar.

"Bence güzel oldu abi. Ben bizim suflör Emel'le jön Kadir'i de ayarlarım, çocukları da beş yaşında bastı onların lazım böyle bir ekmek kapısı. Çocuk daha okula gidecek falan—"

"Heee, yaparsın sen Hamza. Ben biraz şiştim, çıkıp bir tur atalım kalk—OĞLUM! BİZ GİDİYORUZ ARKA KAPIDAN! SELAM SÖYLE USTANA!"

Çırak tarafından bir *tamam abi!* duyulunca Mahmut diğer masalarda oturan insanlara da babacan bir selam verip ortamdan ayrılır.

Bölüm 2 – Casting zor zenaat

"Abi telefon var sana—"

"Açma o kutuyuuuu açma! Kırmızı çıkacak bak!"

Hamza elindeki telefonu Mahmut'un gözüne sokmaya çalışırken televizyonda Acun kutu açtırıyordur, Mahmut gözünü kutulardan almadan elini telefona uzatıp kulağına götürür:

"Evet buyrun, Mahmut ben."

"Mahmut how are you?"

Mahmut telefondan gelen ağır ingiliz aksanlı tok sesi duyunca karpuzu kelek çıkmış gibi bir ifadeyle Hamza'ya bakar.

"Kim lan bu?"

"Antoni sitivirt hed, abi."

(Anthony Steward Head olarak bilinir, Buffy The Vampire Slayer'ın Giles'idir.)

"Hadi lan! Harbi mi?"

"Hello? Mahmut?"

Mahmut kutuyu mutuyu boşverip en son beş yıl önce vampirlerin avcısı sarışın hatunun oynadığı dizinin pek muhterem oyuncusuna döner:

"Oooo Antoni, hav ar yu vat iz ap?"

(Ooo Antoni, nasılsın nasıl gidiyor?)

"Very good Mahmut very good. I've heard you were starting a new project."

(Çok iyi Mahmut çok iyi. Yeni bir projeye başladığını duydum.)

Mahmut gözlerini gökteki Allah'ına dikerek kaş göz yapar.

"Ne çabuk öğrendi bunu bu ey rabbim? Neyse, yaa Antoni yes yes, starting pek çabuk, soon yani soon."

"Do you have something for me Mahmut? You know, I was quite impressed with D'Giles five years ago. I'm pretty sure you have something on your mind, come on."

(Benim için bir şeyin var mı Mahmut? Biliyorsun beş sene önce D'Giles'dan çok etkilenmişim. Senin aklında kesin bir şey vardır, hadi.)

Mahmut eliyle ahizeyi kapatarak arkada bir kilo leblebiyi leb demeden götüren Hamza'ya bakar.

"Lan, bu bir şey var mı benim için diyor. Var mı Hamza?"

"Abi ben bilmem, sen yazacan yönetecen. Var de sen, bir şey düşünürüz elbet."

"Diyemem Hamza! Hiç çakmıyon sen bu işlerden var ya... Neyse şey diyelim. Artur'un babası olsun bu—"

"E abi Artur zaten kiral değil miydi? Babası hala yaşıyorsa nasıl kiral bu adam?!"

"Kırk yılda bir aklın çalıştı orada da işime yaramadın be münsabetsiz. İyi o zaman Artur prens olsun ne diyeyim sana! Bu da kiral olsun. Öyle kiral miral dersek para da istemez belki. He, he, güzel oldu bu."

Hamza bir avuç leblebiyi daha devirirken başını sallar, Mahmut tekrar telefona döner, ama o anda Acun 500.000 YTL'lik kutuyu açtırınca ekranda dramatik bir DAN! patlar, Mahmut sesini karşı tarafa iletmez, tekrarlamak zorunda kalır:

"Hay Acun sana daaaa, kutuna daaaa—neyse, bak antoni, der iz a siçueyşın layk dis.

(bak antoni, şöyle bir durum var.)

Şimcik you vil bi dı king, sonra senin son da pirens ya da pirins, siz ne diyorsanız işte layk dis."

(Şimdi, sen kral olacaksın, sonra senin oğlun da prens ya da 'prince', siz ne diyorsanız işte, onun gibi.)

"Oh, very nice Mahmut! Me, and being a king. That will precisely suit my ultimately British character and I will surely do it for free."

(Oh, çok güzel Mahmut! Ben ve kral olmak. Bu kesinlikle benim son derece ingiliz olan karakterime tam anlamıyla uyacak ve kesinlikle bu işi bedavaya yapacağım.)

"Don speak lie, look Antoni. Pull sam yemin!"
(*Bak yalan konuşma Antoni. Yemin çek!*)

"I swear Mahmut. You know I'd do anything for you my friend. You're a true artist. It will be an honor for me. So what will be this character's name?"
(*Yemin ederim Mahmut. Bilirsin senin için her şeyi yaparım dostum. Sen gerçek bir sanatçısın. Bu benim için bir onur olacak. Peki, bu karakterin ismi ne olacak?*)

Mahmut *haydaaa* diyerek tekrar Hamza'ya dönerken leblebiler bitmiş, kutusu kafasında kırılmış olan yarışmacı telefonun diğer ucundaki bilmemne beyin teklifini bekliyor, bu arada da etrafındaki herkese ne yapması gerektiğini sorup sanki hayatı oracıkta bitecekmış gibi duygu sömürsü yapıyordu.

"O'lum bu karakterin ismini falan soruyor. Manyak mıdır nedir, bunamış bu. Ne diyecez?"
"Uydur abi. Nasılsa zamanı gelince de uyduracan."
"Senin aklın çalışıyor lan Hamza, afferin. Git bir kilo daha leblebi al gel."

Hamza lebleli almaya gidince Mahmut tekrar Antoni'ye döner:

"Yor neym is Öter Pintigramafon."
(*İsmin Öter Pintigramafon*)

"Excuse me Mahmut, what?"
(*Pardon Mahmut, ne?*)

"Öter, Öter! Pintigramafon!"

"You should e-mail me that one Mahmut. I certainly cannot understand that one, but it sounds very interesting. Gotta go now, but talk to you soon, alright?"
(*Bunu bana e-mail atmalısın Mahmut. Kesinlikle anlayamadım, ama kulağa oldukça ilginç geliyor. Şimdi gitmem gerek, ama en kısa zamanda tekrar konuşuruz, tamam mı?*)

"Rayt rayt Antoni. Take care, be the emanet to God."
(*Olur olur Antoni. Kendine dikkat et, Allah'a emanet ol.*)

Mahmut telefonu kapattıktan sonra yeni yarattığı karakterinin adını unutmamak için cebinden bir kalem çıkarıp fıstık kabuklarını koyduğu peçetenin kenarına yazar:

Artur Pintigramafon – Kamarot Prensi
Öter Pintigramafon – Kamarot Kırallığı
Kamarot Kırallığı – Bu da Kamarot.

Ertesi sabah Acun'un o akşam ite kaka 127.000 yeni türk lirası kazandırdığı yarışmacının haberleri ortalıkta dolaşırken Mahmut evde içmeye zaman bulamadığı tam yağlı ve ballı ılık inek südünü karşı sokaktaki Sitarbakstan aldığı janjanlı termos bardağına koyarak evden çıkıyordu. Ekürisinin en kıdemli üyesi Hamza da onu takip ediyorken ikisi Yeniköy sahillerindeki yalıya doğru gidiyordu.

"Hamza ev yeterince büyük mü, bak bütün gün casting mestink yapacaz, sakata gelmeyelim."
"Büyük abi büyük. Yalı işte bildiğin."

Mahmut da yalıyı çok biliyordu ya, başını salları ve otobüs durağına doğru gitmeye devam eder. İnsanın sabrının sınırlarını zorlayan bir bekleyişten sonra sahile inen otobüs gelir, Mahmut ve Hamza biner, saç baş yolduran sahil trafiğinden sonra Yeniköy durağında kendilerini dışarı atarlar.

"Hey Allahım sen bizi koru kolla yarabbim, feshupanallah!"

Mahmut üstünü başını düzeltir ve o sallantı ve kalabalıkta yiğitler gibi savunduğu janjanlı bardağından bir yudum süt alıp Hamza'ya döner.

"Göster Hamza ne tarafa gidecez."

"Dümdüz yürü abi. Yakın."

Mahmut iyi bakalım diyerek dümdüz yürürken 10 dakikalık bir dümdüz yürüyüş sonrası gerçekten bir yalının önüne gelmişlerdir ama bu yalıyı ayakta tutan Cenab-ı Hakk'a ne kadar kurban kesilse yetmiyor gibi görünüyordur.

"Bu ne Hamza?"

"Yalı, abi."

"Bence Yal-an, Hamza. Yıkılacak lan bu!"

"Evet abi, var öyle bir söylenti ama işte bir şey olmadı daha."

Mahmut kış uykusundaki ayıları diksiyon kursuna itebilecek kadar uğultulu bir derinlikle homurdanarak gıcırdayan demir kapıyı açar ve içeri girerken Hamza en iyi yaptığı şeyi yapar, onu takip eder.

Lütfen ayakta duran bir iki basamak merdiven sonrası Mahmut artık kapıdan çok bir süs gibi duran ev kapısı ittirerek içeri girer.

"TÖVBE ET KENDİNİ YOKLA ÖYLE GİR!"

Mahmut gaipten duyduğu sese mahşerde bile duyulmamış bir feryatla karşılık verip arkadaki Hamza'ya sarılırken safların en safı, süttten çıkmış ak kaşıkların 12 kişilik Jumbo yemek takımı Hamza hiç korkmamış, gaipten gelen sese el sallar.

"Biz geldik babaanne."

"DESEN YA BE İBLİS! AYAKLARINI SİL GİRME DEN!"

Hamza ayaklarını kapının önündeki paspasa silerken Mahmut hala şoktan bembeyaz, değil ayakkabısını, bedenine yapışmış ruhunu bile zaptedemiyor, Hamza'ya yapışık bir şekilde içeri ilerler.

"DEYYUS! NE İŞİNİZ VAR BURADA!"

"Babaanne biz film çekecez, izin olursa elbet."

"NE FİLMİ BU VEFASIZ?!"

"Öyle bir film işte güzel film babaanne."

"İYİ ÇEKİN BAKALIM! MÜNASEBETSİZLER!"

Hamza hürmetle başını eğip Mahmut abisinin sırtını sıvazlar.

"Abi gel şöyle geçelim sen bir su iç, ben de arayayım Kadir getirsin milleti."

Mahmut *hebe hödö* ve *zözö*'den oluşan kelime dağarcığıyla cümle kurmaya çalışırken Hamza zaten normal kursa da ilk seferde anlamayacak, onu salona götürür.

Mahmut bünyesi kuvvetli bir birey olarak kısa bir süre içinde kendine gelmiş, o arada Kadir ve Hamza oradan buradan bulup getirdikleri insanları kapıya dizmiş, casting'in başlamasını bekliyorlardır.

"Gönder ilkini içeri Hamza!"

Kapılar açılır içeri güzelliği dillere destan, aman yarabbi saçlarından yıldızlar akan, kuzgun karası telleri göz kamaştıran, ben diyeyim mermer, sen de porselen bir teni olan, yemyeşil gözlü bir afet içeri girince Mahmut bir kendini yoklar, sonra en profesyonel tavıyla yavruya oyuncu adayına sorar:

"Adınızı alayım izin verirsiniz pek güzel."

"Mügecan."

"Pek güzel pek güzel. Mügecan sen ne tip bir rolde oynamak istersin?"

"Ben dışarda sarışın bir tane çocuk var, o ne oynayacaksa onun sevgilisi rolünü oynamak istiyorum."

Mügecan ağzındaki sakızı çakkıdı çakkıdı çiğniyorken Mahmut çok düşünceli bir şekilde burnunu çeker ve elini kapağıya uzatıp bağırır:

"HAMZA! DIŞARDAKİ SARIŞIN ÇOCUĞU İÇERİ YOLLA!"

Birazdan dışardaki sarışın çocuk içeri girer, Mügecan hemen gerdan kırıp cilveleşmeye başlarken sarışın soluk benizli, kaslı ama bir halta yaramayan çocuk Mahmut'la göz göze gelir.

"Beni çağırmışsın abi?"

"Adın ne senin?"

"Atakan."

"İyi. Bundan sonra senin adın Artur. Mügecancığım, senin adın da Yorgancı kızı Mor Menekşe Morgancı."

Mügecan adı *Fenasi Kerim* bile olsa o anda takmayacak gibi duruyor, başını sallar ve yanındaki Artur'a göz kırıp sakızını çaklatırken Atakan Artur gözüne stratejik bir şekilde düşen sarı saçlarının arasından mavi gözleri Mahmut'un yumruğuna davetiye çıkarırcasına parlayarak Mügecan'a tehlikeli bakışlar atar.

"Aloğv, hop! İlgı alaka biraz! Profesyonellik!"

Morgancı ve Artur yeni patronlarına dönerken Mahmut elindeki kalemi Artur'un hassas bölgelerine doğru sallayarak dışarı seslenir:

"HAMZA! ORADAN GÖNDER TEMİZ YÜZLÜ SAF BAKIŞLI BİR TANE DELİKANLI!"

Mahmut'un tanımının burnundan düşmüş, sonra dönüp aynaya bakmış olan temiz yüzlü saf bakışlı bir delikanlı içeri girince Recisörlerin en Mahmut'u ona ismini sorar:

"Nedir senin adın oğlum?"

"Metin, abi."

"Aferin. Senin adın bundan sonra Mereli Berlin—"

"Bereli Merlin olsa daha iyi olmaz mı?"

Mahmut bir hışımla ona söz verilmeden konuşan Artur'a döner ve kalemi salladığı gibi gözüne gözüne atarken Artur genç, yakışıklı ve çevik, eğilerek kalemden kaçır.

"Pardon abi, sen ne dersin."

"Kes! Çok vızırdama. Mereli Berlin! Sen bu kıyırık prens midir nedir, onun peşinden ayrılmayacan. Hizmetkarı bir şeyi ol, bundan daha güçlü ol bir de. Büyücü ol sen, ama öyle herkese söyleme!"

Mereli Berlin pek saf parlayan mavi gözlerinin yuvası olan kafasını sallarken Mahmut bu fikri beğenmiş Artur'a döner:

"Bana bak, sen Mereli yanında olmadan bir yere ayrılırsan oyarım gözlerini Kör Artur olursun."

"Tamam abi, sen nasıl istersen."

"Sen, Morgancı."

"Efendim Mahmut bey?"

Mahmut güzeller güzelinin sesiyle bir anda yımşayıverirken sesi bir hoş olmuş, konuşur:

"Seni yorgancı baban Kamarot'un kiralına emanet etmiş. O ne derse sözünden çıkmayacan, bu Artur'a da öyle çok yüz vermeyecen, kapiş?"

"Ama Mahmut Bey—"

"Anladın sen anladın. Aferin, belliydi senin zeki olduğun. Tamam siz çıkın diğerleri gelsin."

Morgancı, Artur ve Mereli çıkarken Mahmut en kısa sürede hikaye döngüsünde Artur'un başına binbir bela sarmaya kararlı, çizebildiğince bir kuru kafayı çizip içini de siyah boyar, rahatlar.

"SEVMEDİM BEN O KIZI MAHMUUUUT! AKLI PEK DIŞARDA!"

Mahmut irkilir ama yine de erkekliği elden bırakmadan başını sallar.

"Öyle babaanne öyle, ama naparsın güzellik başa bela. O Artur'dan acısını çıkarırım ben."

"O DA AYRI DEYYUS! GÖZÜ ÇIKASICAAA! MERELİ BAŞINA BERE OLSUN İNŞALLAHHHH!"

Mahmut bu babaanneyi pek sevmiş, keyifle arkasına yaslanırken sıradaki oyuncular bir bir içeri düşmeye başlar.

Mahmut önünde duran gözlüklü veledede bakarken sorar:

"Annen nerede senin?"

"Yok benim annem!"

"Baban nerede?"

"Benim babam da yok!"

"Adın ne o zaman be evladım?"

"Hayri Pıtır."

Mahmut bir an durur, düşünür, yok der, sonra tekrar düşünür, yine yok derken baktı olmayacak, dışarı seslenir:

"HAMZA! GEL BAKAYIM!"

Hamza içeri gelir ve Mahmut bakarken sorar:

"Hayri Pıtır sana neyi çağırıyor Hamza?"

"Hiçbir şeyi abi, neden?"

"İyi ben de öyle tahmin etmişim, tamam, çıkabilin."

Hamza çıkabilirken Mahmut küçük Hayri'ye döner:

"Bana bak Hayri, sen az önce dışarı yolladığım temiz yüzlü saf bakışının büyücü çırağısın. Git şu dışardaki ağaçtan iyice çürümüş kararmış bir de dal kopar, o da asan olsun. İki adabra kadabra yaparsın, olur mu?"

"Olur!"

"Bağırmadan konuş benimle!"

"OLUR!"

"BAĞIRMASANA İBLİS!"

Küçük Hayri bir anda duyduğu babaannenin sesiyle ağlayarak oraya oturuverirken Mahmut sol elinin ayasıyla yüzünü sıvazlar ve çocuğun sesini kesmesini bekler.

"Gel bakalım, gel, adın ne senin?"
"Edibe Kalın."

Mahmut gerçekten de adına göre sesi gayet kalın olan ve yine adına göre oldukça erkek olan elemana bakar.

"Edibe? Emin misin?"
"Al abi, nüfus cüzdanım."

Mahmut nüfus cüzdanını alır ve mavi kartın üzerinde gerçekten Edibe yazdığını görünce içten gelen bir kahkaha patlatıp dışarı seslenir:

"LAN HAMZA GEL LAN BAK!"

Hamza içeri girip derhal Mahmut'a doğru koştururken ikisi birlikte mavi nüfus cüzdanına bakarlar ve bir güzel kahkahalara boğulurlarken zavallı Edibe orada renkten renge girer. Mahmut biraz sakinleştiğinde Hamza'yı ittirerek tekrar dışarı yollar ve Edibe'ye döner.

"Şimdi bak Edibe oğlum—hey yarabbim sen günah yazma! Neyse, oğlum bak sana süper bir rolüm var. Erkekliğini kurtaracam senin."

Edibe'nin sağa sola bakan saçlarının arasında karşıya bakmayı başaran gözleri Mahmut'u bulurken recisörü oradaki başarı isteğinin heyecan kıpırtılarını görmüş, kendi gençliğinin biraz daha insana benzeyen bir versiyonunu görür gibi olur.

"Şimdi sen, Edibe Kalın, daha nüfus kayıt sisteminin çok iyi işlemediği bir zamanda doğmuşsun. Eh bizim Kamarot zamanında da öyle kırallık falan derken, tam yeri ve zamanı olur. Sen bir vampirsin yalnız, nasıl? Güzel dimi?"

Edibe itaatkar bir tavırla başını sallarken Mahmut bu sessiz sakin elemanı sevmiş, anlatmaya devam eder:

"Senin köyde gözüne kestirdiğin bir kız var—HAMZA! ORADAN BANA BİR KIZ YOLLA BU EDİBEYE OLACAK BİR ŞEY!"

Dışardan Hamza'nın kahkahası duyulurken Mahmut'un ona kafa göz girişme isteğinin sınırına ulaşmasına iki saniye kala bir kız içeri girer. Sen de Mügecan'ın kardeşi, ben diyeyim amca kızı, öyle güzel, cici bir kız.

"Gel kızım. Adın ne senin?"
"Billur Sıvacı."

"Afferin Billur. Sen şimdi bu Edibe'nin sevgilisi rolünü oynayacaksın. Ama bu Edibe bir vampir, tamam mı?"

Billur yanındaki uzun boylu delikanlıya kaçamak bakışlar atıyorken Mahmut kızın yanaklarını sıkıştırmak istiyor, pek bir beğenmiş, tam yerinden kalkacakken gaipten gelen sesle sarsılır.

"AFERİN KIZIM SANA! PEK SEVDİM BEN SENİ!"

Billur irkilerek hemen yanındaki Edibe'ye sokulurken babaanne farkında olmadan bir aşkın kıvılcımlarını ortalığa salıvermiş, topla toplayabilersen yapmıştır, kimseciklerin haberi olmamıştır.

"İyi tamam sevdim ben sizi, yalnız Billur kızım sen bir bana bak."

Billur elini kolunu yanındaki Edibe'den kurtarıp mahçup mahçup Mahmut'a bakar.

"Kızım seni bu utangaçlıkla Kamarot'ta yer bitirirler. Sana gözü açık iki kerime bulmak lazım."

"HAMZA! İKİ KIZ GÖNDER DIŞARDAN!"

"Sağol babaanne—"

"SUS BANA KARŞLIK VERME BOYU DEVRİLESİCE!"

Mahmut boynunu bükerek otururken sipariş edilen kızlar içeri girer. Biri esmer orta boylu, biri sarışın uzun boyludur, Mahmut az çok onların topografik özelliklerini tahmin etmiş, sorar:

"Nerdensiniz siz?"

"Cadde'den."

Mahmut turnayı gözünden vurmuş esmer olanın ifritlikle bakan suratına dönüp sorar:

"Adın ne senin gıcık kız?"

"Bilgesu Vildan."

"Seninki gıcık kız iki?"

"Selin Vanhavzasıoğullarından."

"He maşallah!"

Bilgesu ve Selin kesinlikle cevap vererek Mahmut'un seviyesine inmezken Mahmut şimdi onlara seviyeyi gösterecek, kızlara kıl olmuş, Hamza'ya seslenir:

"HAMZA! YOLLA ORADAN EN PİS NİYETLİ ELEMANI BURAYA!"

Birazdan içeri yüzünde meymenetin M'si olmayan hin bakışlı esmer bir çocuk girer. Mahmut bunu hangisinin başına saracağını bilmiyor, ama en azından Billur'u güvene almak istiyor, eliyle Edibe'ye kızı kenara çekmesini işaret eder. Billur ve Edibe bir köşede aşk kuşları gibi dururlarken Mahmut onlardan gözlerini zorla alıp hin elemana döner.

"Nedir senin adın meymenetsiz—"

"MÜNASAEBETSİZ DEYYUS! O NE BAKIŞ!"

"Babaanne tamam, sakın."

"BAK O DUDAKLARINA BAK! NE BÜZÜŞTÜRÜYOSUN İBLİS! LİMON MU YEDİN?!"

Hin eleman dudaklarını itinayla büzüştürerek yarı kısık gözlerinin arasından Mahmut'a bakarken maşallah 900'lü hat reklamlarına taş çıkaracak buğulu bir sesle konuşur:

"Cenk Bas."

"İyi. Dön arkana bak şu kızlardan hangisinin mide bulandırıcı ama aynı zaman karşı konulmaz sevgilisini oynamak istersin?"

Cenk Bas arkasını dönüp esmer ve sarışın iki kıza bakar, sonra aynı dudak büzüşle tekrar önüne döner.

"Esmer olan."

"İyi. Çık. Yarın gelirsin. Sinirlerime dokundun git çık defol."

Cenk Bas hinliğini de yanına alır ve büzüşmüş dudakları ve yarı kısık bakışlarıyla beraber defolup giderken Mahmut peçeteye onun da ismini eklemiş, esmer kıza döner.

"Bilgesu Vildan ve Cenk Bas, çift olacaksınız. Hatta olup olup ayrılacaksınız, folloş olacaksınız. Anlaşıldı mı?"

Bilgesu kafasını sallar ama hiç de hoşnut olmuş gibi görünmüyorken Mahmut'un zerre kadar umrunda değil, hepsini yollar dışarı, sonra Hamza'ya seslenir:

"LAN! ANTONİ GELMEDİ Mİ DAHA!?"

"YOK ABİ UÇAĞI GECİKMİŞ! ÇEKİMLERE YETİŞİRİM DİYE MESAJ ATMIŞ!"

"NİYE SANA MESAJ ATIYOR ULAN! BEN NEYİM BURADA!?"

"YÖNETMEN ABİ, HAKLISIN DA İŞTE, BİLMİYORUM. BUNAK!"

"KAPI DIŞINDAN BAĞIRARAK KONUŞMASANIZA DEYYUSLAR! GÖRGÜSÜZLER!"

Mahmut derhal çenesini kapatarak önüne eğilirken Hamza da dışardan bir özür bağırır, hayalet babaanne affeder, sonra da affettiğini unutur, kimse anlamaz.

Bölüm 3 – Işıklar, kamera ve ekşin!

"Antoni neredesin ama!? Ver ar yu ay miğn!"
(*Antoni neredesin ama!? Neredesin yani!*)

"Geldim Mahmut geldim!"

Antoni ilk sahnesinin çekileceği açık alana koştururken Mahmut daha sonra özel efekt eklemek üzere gerdiği beyaz çarşafların arasından gayet Türkçe olan adama bakıyordu, ellerini yüce yaradana açarak Antoni'ye bağırır:

"SEN NE ARA TÜRKÇE ÖĞRENDİN!?"

"Az önce."

"....."

Antoni yoldan gelirken Emel'in omuzlarına sarı sarıverdiği kırmızı pelerini düzeltir ve İngiliz İngiliz gülümser, Mahmut kafasını silkeleyerek kendi benliğini bulurken konuşur:

"Tamam."

Ve hayat devam ederken Mahmut belediye reisinden geçen seçim kampanyasında kullandığı megafonlardan birini araklamış, sağa sola dağılmış olan ekibine seslenir:

"Bana bakın toplaşın yoksa ümüğünüzü sıkırım ha! MORGANCI HOOP! BIRAK O OĞLANI! AĞZINDAKİ SAKIZI DA AT BE KIZIM!"

Morgancı sakızı atarak o tarafa gelirken hepsinin üzerinde Osmanlı'nın 1453 civarı dönemine denk düşmeye çalışan, çat pat tutturan, kıyafetler vardır. Önceleri herkes kıyafetleri fazla modern bulmuş olsa da Mahmut sanatın %90'ının hayal gücü olduğunu söyleyince herkeste bir aşağılık kompleksi oluşmuş, hepsi de bir güzel kanmış, bir daha seslerini çıkarmamıştır.

"Şincik! İlk sahne çok önemli! Bir çok olay oluyor! Öncelikle Artur sen git şu köşede bekle! Senin repliğin yok!"

Artur *peki* diyerek o köşede gidip beklerken Mahmut onun uzaklaşmasıyla rahatlamış, elini sallayarak Morgancı'yı da yanına çağırır.

"Gel balım gel, sen yanıma gel. Senin de yok işin bu sahnede."

Morgancı üzerindeki uzun elbisesinin eteklerini yerlerde sürüyerek o tarafa giderken Mahmut işi kalmışlara döner.

"Şimdi! Edibe oğlum sen şu köşedeki el arabasının başına geç, o senin."

Edibe hafiften paslanmaya yüz tutmuş el arabasına şöyle bir bakarken Mahmut onun endişesini sezmiş, derhal açıklar:

"Özel efektlerle onu fayton yapacam ben sen git."

Edibe zaten öyle itiraz edecek bir yapıya sahip değil, zamanında ismine itiraz edememiş olması onun ezikliğinin temelini oluşturuyorken hiç sesini çıkarmadan el arabasının oraya gider. Mahmut onun lokasyonunu ayarladıktan sonra Billur'a döner.

"Kızım sen de hemen şu karşı köşede bekle. Ben senin üzerine şu yokuştan bir başka el arabası salacam—HAMZA ARABANIN İÇİNE TUĞLALARI KOYDUN MU?"

Hamza uzak köşeden el sallayarak tuğlaları gösterirken Mahmut pek güzel diyerek tekrar sahneye döner.

"Ben o arabayı salınca sen koşmayacan, kaçmayacan Edibe seni gelip kurtaracak."

Billur başını sallar ama saftirik bakışlarından üçbuçuk attığı apaçık belliyken Mahmut onun kafasının tepesini okşayarak genç kızı telkin eder.

"Biliyorum aranız biraz uzak, şimdi o sünepe oradan nasıl koşacak yetişecek de seni kurtaracak falan, dimi?"

Billur buna da başını sallayınca Mahmut pişkin pişkin güler.

"Ama yok işte, ben dedim Hamza onu belindeki bir halata bağladı, baktık Edibe koşamadı oraya kadar, Hamza bir çekiverdi mi kurtuldun. Ondan öyle bir pastırma bölgesi var, dışardan göstermiyor falan ama, sağlam."

Billur'un korkusundan zerre eksilmemiş, ama Mahmut her zaman iyiye inanan, optimist ve yaratıcı bir adam, kıza aldırmandan onu sahnedeki yerine yollar ve diğer önemli insanlara döner.

"CENK BAS! AL BİLGESUYU GİT ŞU KENARDA BİR ÇADIR KURDUK İÇERDE NE YAPARSANIZ YAPIN!"

Cenk Bas hinlikle dudaklarını büzüştürürken Bilgesu de öyle istemiyormuş gibi falan görünüyordur, ama kimse yemiyordur, gayet tıpış tıpış çadıra doğru gider. İkisi o çok önemli sahne için içeri girerken Mahmut başrol oyuncularına döner.

"Antoni, sen geç, Öter Pintigramafon olarak bu Kamarot köyünde büyü yapanın kafasını uçuracaksın, al sana kurban da vereyim, SELİN! GEÇ DARAĞACININ ORAYA!"

Sarışın ve uzun boylu cadde kızının bol farlı gözlerinde şaşkınlığının Dolce Gabbana imzalı izi görünürken Mahmut her şeyini Salı pazarından alan bir adam olarak aldırılmaz, takmaz, düşünmez ve tasalanmaz, Öter'i yerine yollar, Selin'e de kaş göz yapar.

Kıral ve kurban yerlerini bulmuşken sıra Mereli Berlin'e gelmiştir, Mahmut saf bakışlı temiz delikanlıya döner:

"Oğlum sen genel olarak tüm bu olanların ortasında duracaksın ve bön bön bakacaksın, ben gözlerine zum yapacam senin. Anladın mı?"

"Anladım abi."

"Afferin. Artur'un tarafına bakma, oyarım."

"Tamam abi."

Mahmut mutlu, biraz üşüyor, ama yine de mutlu anasını satıyım, megafonu indirip Hamza için elini kaldırır ve bağıırır:

"IŞIKLAR! KAMERA AAAAAA VEEEE EKŞİN!"

* * *

İçi tuğla dolu el arabası tüm gücüyle Billur'a doğru geliyorken çok uzak bir köşeden Edibe'nin gözleri genç kızı izliyordur. Tek düşündüğü şey şudur...

"Napacaktım lan ben?"

KES!

* * *

"OĞLUM NAPTIN?"

"Naptım abi?"

"Yanlış şeyi düşündün!"

Edibe yine sessiz kalırken Mahmut megafonu ağzına dayayarak tane tane açıklar:

"HAYIR, O OLAMAZ. diye düşüneceksin."

"Ama abi—"

"ÖYLE DÜŞÜNECEKSİN DEDİM SUS, DÜŞÜN!"

Edibe peki diyerek düşünme alıştırmaları yaparken Hamza tuğla dolu arabayı belinin etrafındaki yağ öbeğiyle çekmeye çalışıyordu, tam geri almışken Mahmut yine ekşin'i verir.

* * *

İçi tuğla dolu el arabası tüm gücüyle Billur'a doğru geliyorken çok uzak bir köşeden Edibe'nin gözleri genç kızı izliyordur. Tek düşündüğü şey şudur...

"HAYIR, O OLAMAZ."

ve Edibe tüm gücüyle o tarafa koşarken Mereli Berlin'in üzerine çıkar—

KES!

* * *

"OĞLUM KENARDA DİKİL! ÖLDÜ KIZ!"

Billur ikinci seferinde tutulamamış tuğlaların altından bacağını çıkarmaya çalışırken Edibe ve Mereli kendilerini kurtarmaya çalışıyordu. Mahmut suflör Emel'e el kol edip bir cigara bir de türk kahvesi ister, bu iş böyle olmayacaktır.

Mahmut tık tık çık çık bir şeyler yapıp bir anda kendini vikipedyanın o sihirli dünyasında bulmuş, önce aile fertleriyle ilgili bilgileri aratsa da hemen ardından daha mantıklı şeylere geçmiş ve gerçek Kamarot efsanesini araştırmaya başlamıştır.

Billur'un ayağı alçıya alınırken Recisörlerin en entellektüeli de böyle bir işe giriştiği için gururludur, asistanı Hamza arkasından eğilerek monitörde yazan şeylere bakar, anlamayınca sorar:

"Abi bu ne?"

"Kamarot'un gerçek rivayeti!"

"Ne oluyormuş abi."

"Bir kere Artur geberip gidiyormuş, hasta oldum. Telif hakkı kaç paraysa verecem."

"Kim öldürüyormuş abi?"

"Veledin teki. Neymiş adı Mordirip miymiş Mardinli mehmet miymiş neymiş. Okuyamadım. Yorgancıyla bunun oğlu olacakmış."

"Bizim de veledimiz var abi. Küçük Hayri'ye diyelim öldürsün."

Mahmut hımkım bir sesler, bir şeyler yapıp sayfayı indirmeye devam ediyorken konuşur:

"Ben ona başka bir oyuncak verecektim. Hazırdı aklımda isim cisim her şey."

"Neydi abi?"

"Kanuni Sultan Mordimort diye bir karakter yarattım, gerçi Mordimort bir yerden tanıdık geliyor, ama neyse dedim. İçimde kanser olacağına dışarda konser olsun, değil mi Hamza?"

Hamza bu deyişin şu anda uygunluğunu tartışacak bir konumda değil, emme basma tulumba gibi kafasını sallarken Mahmut bilgisayarını çat diye düğmesinden kapatarak arkasını döner.

"Aslında Hamza iyi fikir ha! Bilirsin entrikayı severim. Bu entrika fikirlerimi Dallas'ın yeni versiyonu için saklıyor idim ancak artık içimde tutmama gerek kalmadı—"

"İçimde kanser olacağına dışarda konser olsun abi, dimi?"

"Öyle Hamza, öyle. Git milleti topla yeni sahne aklıma geldi."

Hamza bir heyecanla koşturarak çıkarken Mahmut monitörün önünden not defteri olarak kullandığı peçeteyi alıp gömleğinin ön cebine koyar ve kalkıp çekime gider.

Bölüm 4 – Baba!

"Evet herkes yerine—oğlum Hayri gel buraya!"

Hayri elindeki çubuğu haşince sallayarak o tarafa geliyorken Mahmut onun kolunu tutup sinirsel problemleri olan çocuğu durdurur.

"Bana bak şimdi—"

"BAKIYOM!"

"Bağırma be velet!"

Hayri elindeki çubukla Mahmut'un bacağını dürtüyorken koskoca adam sinirlerine hakim olmaya çalışıyor, konuşur:

"Şimdi ben ekşin! Diyince sen elinde ne varsa bırakıp şuradaki sarı çiyana koşacan, baba diyecen—"

"BABA!"

"Şimdi değil ulan! Karanlık bir sır bu, süpriz olacak."

"KARANLIK SIR!"

"Hay babanı da sırrını da, yürü git lan!"

Mahmut çocuğun poposuna hafif bir tekme atıp yollarken Hayri çubuğunu Fatih Sultan Artur'un yüzüne sallaya sallaya ona söylenen yere geçer. O sırada Mahmut yüzünde o karanlık sırrın verdiği dayanılmaz zevkin ifadesiyle ellerini birbirine sürtüyordur, Antoni kırmızı peleriniyle yanına yanaşır.

"Mahmut, sana bir şey soracağım?"

"Hay allah iyiliğini versin ulan Antoni, hala alışamadım şu Türkçe'ne ha! De bakayım ne diyecen?"

"Bildiğim kadarıyla orijinal Arthur efsanesinde bir yuvarlak masa şovlyesi kurumu var—"

"Bizde de var Öter'im bizde de var! Yavuz Sultan Öter'in Yer Sofrası şovlyeleri! Artur'a yar eder miyim ben öylesi ulvi bir kurumu, sen manyah mısın?"

Yavuz Sultan Öter pek bir keyifle yerine geçerken Mahmut kameranın neyim hazır olduğunu görmüş, el kol sallar:

"Hop haydi başlıyoruz! Hayri ne dediğim hatrında inşallah?"

"BABA!"

"Hay senin—neyse, HAYDİN IŞIKLAR, KAMERA, EKŞİN!"

"BABA!"

Fatih Sultan Artur bir anda sol yanından üzerine koşturan çırak çocukla şaşkınlıktan ölme noktasına gelmiş, o anda çocuk onun üzerine atılarak elindeki asayı *istemedен de olsa* gözüne sokunca Artur haykırarak yere çöker.

KES!

"O nasıl güzel sahne! O ne güzel oyunculuk! Bu ne sanat! Afferin lan Hayri!"

"SAĞOL! SAĞOL! SAĞOL!"

Mahmut bütün ekipten bir alkış istiyorken Artur orada can çekişiyordur. Yorgancı kızı Morgancı'nın onun yardımına koştuğunu gören Mahmut bir anda hiddetlenerek bağırır.

"DEKORU BOZMA! BOZMA DEKORU ÇEKİL!"

Morgancı korkuyla geri çekilirken Artur artık acıdan kendinden geçme noktasına gelmiş, yere yığılınca Mahmut rahatlar.

"Hah şimdi oldu. Çağırın bir ambulans, bitsin gitsin. Öldürm bittim yarabbim sen Oskar'ı bize göster ey yüce rabbim! Yeniçerileri ortadan kaldırmış kadar oldum yemin billah, haydin ben bu vakayı hayriye üzerine iki rekât namaz kılalım, siz demlenin."

Mahmut uzaktan duyulan ambulans sirenlerinin eşliğinde namazına giderken Oskar çok yakındadır, aha böyle ensesinde nefesini hissediyordur, gülümser...

"Allah kabul etsin abi."

"Sağol Hamza, sağol. Nerede herkes?"

"Selin'le Morgancı kuaföre gittiler, diğerleri çadırda abi."

Mahmut o çadırın içinde göreceği şeylerden korkarak o tarafa ilerler ve fermuarı zart diye açıp kafasını zort diye sokar ve avuç kadar çadırın içinde kazı çalışmaları yapan ekibi görünce suratları çamur deryasına dönmüş ablaklara bağırır:

"NAPIYONUZ LAN?!"

"NAPIYOSUNUZ DEYYUSLAR! İFRİTLER İBLİSLER ŞEYTANIN ÇOCUKLARI PUUUUUUUUU!"

Mahmut ve diğerleri çadırın ortasında açılan çukurdan gelen sesle salavat getirip geri çekilirken Antoni de kenarda istavrit istavroz çıkarıyordur. O Cizis'la iletişime geçerken Küçük Hayri elindeki çubukla açılan çukurun kenarını köşesini dürter:

"ALTIN VAR BURADA ALTIN!"

"NE ALTINI DEYYUS! ÇEK ÇUBUĞUNU! ÇEKSENE İBLİS! ÇÜKÜNÜ KESTİRTME! ÇEK MÜNASEBETSİZ!"

Hayri babaannenin inadına çubuğu kenarlara batırıp çıkarıyorken yüce çubuk bir anda bir avuç toprağı yerinden oynatır ve o anda çil çil altınlardan bir kaçı yere dökülürken her köşeden "hiğğ" "amanın!" "lan! Para!" "holy jesus!"lar duyulmaya başlar.

"DEĞİL ONLAR ALTIN! DEĞİL! ÇEVİRİN BAŞINIZI DEYYUSLAR!"

Mahmut o anda babaannenin neden burada hortladığını çözmüş kendini çukura attığı gibi parmakları toprağı kaldırmaya başlarken o an izdihamın resmi çizilir ve koskoca Kamarot ekibi bir anda gözlerini para bürüyerek toprağı saldırır.

"Ay n'oluyor burada pardon?"

"Oha falan oldum, bu ne yaaaa?"

Msn ekranlarında *ehuehuehue* olarak tabir edilen bir gülüş sesi duyulduğunda toprağın içinde altın arayan ekip kafalarını kaldırır ve çadırın içine bakan iki yapay sarışın görünce altta kalanın canı çıksında hep yenilmiş olan Mahmut, Mereli Berlin'in kolunun altından bağırır:

"LAAAAĞĞN! NAĞPTIN SAÇINA LAN MORGANCI!"

Morgancı özenle rezil edilmiş sarı balyajlı saçlarının uçlarına bakıyorken saf saf ne olduğunu soruyor, Mahmut orada acıyla ağlıyorken Küçük Hayri arkadan altınları cebe indiriyordur, kimsenin haberi yoktur.

O anda gök gürelemeye başladığında Küçük Hayri donuna kadar doldurduğu altınlarla çadırın altından geçip kaçır, Selin ve Morgancı saçlarının fönleri bozulmasın diye kendinlerini çadırın içine atarken Mahmut hala ne yaptığını bağırıyor, Mereli belinden aşağısını kurtarmaya çalışıyorken Antoni türk sanat müziğinden öğrendiği bir eseri seslendiriyordur.

Cümbüşün ortasına bomba gibi düşen karakter Hamza dışarda kameraların ıslandığını ve filmlerin kurtarılamadığını haber verirken Mahmut'un küfürü duyulur, dışarda fırtınalar kopuyorken bir yerlerde Karaköy İskelesi batıyordur, ama kimsenin umrunda olmaz.

Bu hikaye de böylece biter.

DI END.

25 Kasım 2008 – Salı 13:27

Emeği geçen geçmeyen herkese teşekkürlerimi iletiyorum. Ne Merlin, ne Harry Potter, ne de Twilight benim değildir, zaten benim olsa ne isim var burada, manyak mıyım?